

9 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Ἡ σύλληψις τῆς ἁγίας Ἄννης τῆς μητρὸς τῆς Θεοτόκου· ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ ἐν Κύπρῳ ἱ. ναοῦ τοῦ ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (ἐν ἔτει 1091). Ἄννης τῆς μητρὸς Σαμουήλ τοῦ προφήτου (1160 π.Χ.).

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

Εἰ βούλει ἐορτάσαι ἐντελέστερον τὴν παροῦσαν ἡμέραν, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολόγησον τὴν ἀ' στάσιν τοῦ Μακάριος ἀνήρ.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ

πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

[Ἡ ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ]

Καὶ φάλλεται τὸ Μακάριος ἀνὴρ, ἥτοι ἡ ἀ' στάσις τοῦ ἀ' καθίσματος τοῦ ψαλτηρίου.

Εἶτα, Συναπτὴ μικρὰ ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος ...

* * *

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ἦχος $\frac{\Delta}{\rho\lambda}$ Πα ρ

Κ^{B8} υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ο ος σε ε ει σα
κουου ου σο ο ονμου ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ
ρι ι ι ι ε $\frac{\Delta}{\rho\lambda}$ Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε $\frac{\Delta}{\rho\lambda}$
ει σα α α κου σο ο ο ον μου $\frac{\Delta}{\rho\lambda}$ προ σχεστηφω νη η
η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου $\frac{\Delta}{\rho\lambda}$ εν τω κε κρα
γε ναι αι με προ ο ος σε ε ει σα α κου σο ον μου ου
Κυ υ ρι ι ε ε $\frac{\Delta}{\rho\lambda}$

Κ^{B8} α τευ θυν θη η τω η προ ο ο σευ χη η η
μου ως θυ μι α α α μα α ε νω πι ο ο ο ον
σου $\frac{\Delta}{\rho\lambda}$ ε πα αρ σι ι ις τωων χει ει ει ρω ω ω ω
ων μου $\frac{\Delta}{\rho\lambda}$ θυ σι ι α ε ε ε σπε ρι ι ι νη η ει
σα α α α κου σο ονμου Κυ υ ρι ι ε ε $\frac{\Delta}{\rho\lambda}$

Ἡ Στιχολογία. $\frac{\Delta}{\rho\lambda}$

Θ^{B8} ου Κυ υ ρι ε φυ λα κη ν τω στο μα τι ι μου

και θυ υ ραν πε ρι ο χη ς πε ρι τα χει λη μου ⁶_{7x}

Μ^{B8} η εκ κλι νη ς την καρ δι αν μου εις λο γου ς πο νη

ρι ι α σ του προ φα σι ζε σ θαι προ φα α σεις εν α μα ρ τι ι

αι ς ⁶_{7x}

Σ^{B8} υν αν θρω ποι ς ερ γα ζο με νοι ς την α νο μι ι αν

και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κ τω ν αυ των ⁶_{7x}

Π^{B8} αι δε ευ σει με δι και ο ς εν ε λε ει και ε

λεγ ξει με ⁶_{7x} ε ε λαι ον δε α μα ρ τω λου μη λι πα

να α τω την κε φα λη η ν μου ⁶_{7x}

Ο^{B8} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ται ς ευ δο

κι αι ς αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρα ς οι

κρι ται αυ των ⁶_{7x}

Α^{B8} κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη

σαν ⁶_{7x} ω σει πα χος γη ς ερ ρα γη ε πι της γη ς ⁶_{7x} δι ε

σκο ρ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην ⁶_{7x}

Ο ^{B8}τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

^Δοι μου ^δε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λησ την ψυ χη

^θην μου ^γ

Φ ^{B8}υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε

στη σαν το ο μοι ^Δκαι α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο

με ενων την α νο μι ι αν ^θ

Π ^Mε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μα ρτω

λοι ^θκα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε

^θελ θω ^γ

Φ ^{B8}ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

η μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην ^θ

Ε ^{B8}κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απα γγε λω ^θ

Ε ^{B8}ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ εγνωστας τρι βους μου ^θ

Ε ^{B8}ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρου

ψανπα γι δαμοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε

πε βλεπον και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε

στινο εκ ζη τωντην ψυ χη ηνμου

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων

Π ρο σχες προς την δε η σι ινμου ο ο τι ε τα πει

νω θην σφο ο δρα

Ρ υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ηνμου του

ε ξο μο λο γη σα σθαιτω ο νο μα τι ι σου

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δω ως μοι

Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ει σα ακ ου σον της φω νη ης μθ

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χοντα εις την

φω νηνης δε η σε ω ωσμου

Ἰστῶμεν στίχους Γ', καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἁγίας γ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς. Ἦχος $\frac{1}{\beta 2}$ Βου ξ

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
ὑποστήσεται
ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε

στιν

Κ αρ πο γο νθ ς σα η στει ρα πα ρελ πι ι δα

Πα ρ θε νον την μελ λθ σαν τι κτειν θε ον εν σα ρκι α γαλ

λι α σει φαι δρου νε ται χο ρευ ει χαι ρει με γα

λο φω ω νως Αν να κραυ γα ζθ σα φυ λαι μοι συ γχα ρη

τε α πασαι τθ Ισ ρα ηλ κυ ο φο ρω και το ο νει

δος της α παι δι ασ ε να πο τι θεμαι ω ως ηυ δο

κη σεν ο Ευ ερ γε της ε πα κθ σασ μθ της προ

σευ χης και κα τω δυ νον θε ρα πευ σασ καρ δι ι ι

αν δι ω δι νωνως υ πε σχετο

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου
ηλ πι σεν η ψυ

χη ημου ε πι τον Κυ ρι ον

Ο ἐξ ἀνικμῆ πη γὰς υ δωρ πε ε

τρας καρ πον τη κοι λι α σα Αν να χα ρι ζε ται την α

ει παρ θε νον Δε σποι να εξ ης το υ δωρ της σω

τη ρι ι ας μελ λει προ ερ χε σθαι ου κε τι ως α καρ

πος γη παροι κεις ε πι γης ο νει δι σμη λ λο τρι ω

σαι γην γαρ βλα στη σεις καρ πο φο ρσ αν ζω η ης τον

α στα χυν τον τα ο νει ει δη η αφαι ρσ μενον παν

των βρο των ως ηυ δο κη σε δι α σπα γχνα ε λε ε

ε ρσ μορ φω θη ναι το αλ λο τρι ον

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας
ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ

ρι ον

Των Προ φη των οι προ ρη σεις εκ πλη ρσ νται

ο ρος γαρ το α γι ον λα γο σιν ι δου ται κλι μαξ η θει

α φ υ τ ευ ε τ αι θ ρ ο ν ο ς ο μ ε γ α ς τ ε Β α σ ι
 λ ε ε ω ς π ρ ο ε ε τ ο ι μ α ζ ε τ αι τ ο π ο ς ε υ τ ρ ε π ι ζ ε
 τ αι ο θ ε ε ο β α δ ι σ τ ο ς β α τ ο ς η α φ λ ε κ τ ο ς α ρ
 χ ε τ αι α ν α β λ α σ τ α ν ε ι ν η μ υ ρ ο θ η κ η τ ε α α γ ι
 α σ μ α τ ο ς η δ η π η γ α ζ ε ι τ η ς σ τ ε ι ρ ω σ ε ω ς τ ς
 π ο τ α μ ς α ν α σ τ ε λ λ α τ η ς θ ε ο φ ρ ο ν ο ς Α α
 α ν η ς η ν ε ν π ι σ τ ε ι μ α κ α ρ ι σ ω μ ε ν

Καὶ τῶν Ἐγκαινίων γ'.

Αἱ Ἀγγελικαί. Ἦχος Δι-Θ.

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλή παρ' αὐτῷ

λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραήλ
 εκ πα σω

ωντων α νο ο μι ων αυ τε

ε σ πο τ α χ ρ ι σ τ ε η α θ α ν α τ ο ς σ ο φ ι α β λ ε μ

μ α τ ι τ ω σ ω ε π ι φ ο ι τ η σ ο ν ε ξ υ ψ ς ε ν τ ε τ ω

τ ω ω τ ε μ ε ν ι και α σα λε ευ τον φυ λα ξ ο ν ε ω ς σ υ ν

τε λει α ς τ ε ς αι ω ν ο ς τ ς δε π ι σ τ ω ς χ ρ ι σ τ ε ε ε ν τ ε

τῶ α εἰ προστρέχοντας τὰ ἀποσι ι τὰ σφω

τος α ξι ὦ σον εὐ σπλαγχνε ε

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ε παι νε σα

τε αὐ τὸν πααν τες οι λα οι

Π α λαι Σο λο μων τον Να ον οι κο δο μη σας

αι αι μα τα ζώ ων εις θυ σι αν σοι προ ση γεν εις

τυ πον τὰ ὄ Να ὄ σα ου ε κτη σω ω Φι λαν θρω πε τω

ι δι ω αι μα τι ι β λη σει μεθ ὄ και νυν σε δυ υ σω

πὰ μεν τον μο νον εὐ σπλαγχνον ο πως το Πνε ευ

μα το ευ θες πεμ πης εν τὰ τω α ει ει

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, και ἡ

ἀλήθεια τοῦ Κυρίου με ε νει εις το ον αι ω να

Δ ευ τε α δελ φοι ευ φραν θω μεν φι λε ορ τως

και πνευμα τι κην συ στη σω με θα χο ρει αν ψυ χης

δε τη ην λαμ πα δα τω ε λαι ω ω φαι δρυ νω μεν ὄ τω

γαρ Εγ και νι α α τι μωνται ὄ τω δο ξα ζε ται αι ο Κτι

στης ^θ ω παν τες ανθρωποι ^ν α να και νι ^θ ι ζον ται

ψυ χην ^Δ προς υ ψος ς ρα νι ο ον ^θ

Δόξα. Τῶν Ἐγκαινίων.

Ἦχος Πα ρ

^{Πα} Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ω Πνευ μα α α τι

^{Πα} Τ ην μνη η μηην τω ω ων ε ε εγκαιαι νι ι ι

ων ^Δ ε πι τε λουν τες Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^Δ

^{Πα} σε τοντου α γι α σμου δο τη η ρα α α δο ξα α

ζο ο ο ο μεν ^{Νη} δε ο ο ο με ε ε ε νοι ^ν

^{Πα} α γι α α σθη ναι η η μων ται σθη τη η ρι ι

ι α τω ων ψυ υ υ υ χων ^Π τη προ σβει ει α των ε εν

δο ξω ω ων α α α θλο ο φο ο ο ρων ^Δ α γα

θε πα αντο δυ υ υ να α α με ^Π

Και νυν. Τῆς Ἁγίας.

Γερμανοῦ.

Ἦχος Δι ρ

^Κ και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω ω ωνων α α μην

Tο α πο ορ ρη το ον τοι οι οισ αγ γε ε

λοις και αν θρω ποις με ε ε γα α λει ει ει ον

και απ αι ω ω ω νος χρη σμο δο του με νον μν

στη η ρι ι ον πα α ρα α α δο ο ο ο ξον ση

με ε ρον εν τοις λα γο σι της σω φρο νο ος Α α αν

νης βρε φουρ γει ει ται Μα α ρι α η η η Θε ο ο

παις ε τοι μα ζο με ε νη εις κα τοι κι ι ι αν του

παμ βα σι λε ως τω ω ω ναι ω ω νων και εις α

να πλα α α α σιν του ου γε ε ε νου ους η η η

μων ην εν κα θα ρω συ υ υ νει δο ο τι κα θι

κε τευ σω μεν α να βο ων τε ες προς α αυ την

πρε σβεν ε τω σω Υι ω και Θε ε ω ως προ στα σι

α α υ πα α α αρ χου ου ου σα η μω ων

των χρι ι στι α α νων του σω θη η ναι τας ψυ χα

α ας η η η η μω ω ω ων

***

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχλιον εὐχαριστίαν χῶμα:

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς. * διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὠς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ
Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ
ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ἰ
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ἰ ἰ ου δυ υ υ υ υ σιν ἰ ἰ
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ἰ νο ον
υ υ μνϷ Ϸ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ἰ ο ο ον σε ε εν πα α α σι

και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις γι υι ε ε Θε ε ς
 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δας δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

***

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Ι δ ς ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον
 πα αν τες οι δ ς ς λοι Κυ ρι ς

Στίχ. α'. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου,
 εν αυ λαις οι οι κ ς ς Θε

ου ημων

Ι δ ς ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον
 πα αν τες οι δ ς ς λοι Κυ ρι ς

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια
 και ευ λο γει τε ε τον Κυ ρι ον

I δα ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον
 πα αν τες οι δα ς λοι Κυ ρι ι ς ς ς ς

Τῇ Δευτέρῃ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ.

K υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μς εν τω
 κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με
 και

ει σα κς σον της προσευ χη ης μς

K υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μς εν τω
 κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε
 κα τα μο νας επ ελ πι δι κα τω κι

σα ας με

K υ υ ρι ος ει σα κς σε ται αι μς εν τω
 κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον

Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Το ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με ^Δ _{δλ}

πα σαστας η με ρα στης ζω ης μθ ^π _ρ

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με και ουδέν με ὑστερήσει· ^Δ _{δλ} εἰς τόπον

χλόης ^Δ _{δλ} ε κει με κα τε σκη νω σεν ^Δ _{δλ}

Το ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με ^Δ _{δλ}

πα σαστας η με ρα στης ζω ης μθ ^π _ρ

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ και πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου ^Δ _{δλ} οὐ

φοβηθήσομαι κακά ^Δ _{δλ} ο τι συ υ μετ ε μθ ς ς ει ^Δ _{δλ}

Το ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με ^Δ _{δλ}

πα σαστας η με ρα στης ζω η ης μθ ς ς ^π _ρ

Τῆ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος ♯ ^π _ρ Κε ρ

Οθε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με ^ν _ρ

και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με ^υ _ρ

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ^υ _ρ ε νω τι

σαι τα ^χ ρη μα τα τθ στο μα τος μθ ^υ _ρ

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με ^{ν'} ²²

και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με ^u ⁹

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι ^u ⁹ και ο Κυ ρι ος

αν τι ληπτωρ της ψυ χησμη ^u ⁹

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με ^{ν'} ²²

και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με ε ε ε ^u ⁹

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος ^π ²² Δι-θ

Η βο η θει α α μη πα ρα Κυ ρι ι ι ς

^Δ ²² τσ ποι η σαντος τον ς ρα νον και την γη ην ^ε ²²

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη ^Δ ²² ο θεν η ξει

η βο η θει α μη ^Δ ²²

Η βο η θει α α μη πα ρα Κυ ρι ι ι ς

^Δ ²² τσ ποι η σαντος τον ς ρα νον και την γη ην ^ε ²²

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ ^Δ ²² φυ λα ξει

την ψυ χην σθ ο Κυ ρι ος ^Δ ²²

Η βο η θει α μπα ρα Κυ ρι ι ς τς
 ποι η σαντος τον ς ρα νο ον και τη ην γη η
 ην

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας.

ᾠχος Γα φ

Ο Γα Νη Θε ος α ντι λη πτω ρ μ ε ι το ε λε
 ο ος σ ε προ φθα α σει με

Στίχος α'. Ε ξε λθ με εκ των εχ θρων μ ε ο Θε
 ος και εκ των ε πα νι στα με νων επ ε με ε λυ

Μ τρω σαι αι με

Ο Γα Νη Θε ος α ντι λη πτω ρ μ ε ι το ε λε
 ο ος σ ε προ φθα α σει με

Στίχος β'. Ρ υ σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την α
 νο μι αν και εξ αν δρων αι μα των σω σον με

Ο Γα Νη Θε ος α ντι λη πτω ρ μ ε ι το ε λε ο
 ος σ ε προ φθα σει με ε ε ε

***

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Ἄννα ἡ θεία χάρις ποτέ, προσευχομένη ὑπὲρ τέκνου ἐβόησε, τῷ πάντων Θεῷ καὶ Κτίστη· Ἀδωναὶ Σαβαώθ, τὸ τῆς ἀπαιδίας οἶδας ὄνειδος· αὐτὸς τὴν ὀδύνην μου, τῆς καρδίας διάλυσον, καὶ τοὺς τῆς μήτρας, καταρρόακτας διάνοιξον, καὶ τὴν ἄκαρπον, καρποφόρον ἀνάδειξον· ὅπως τὸ γεννησόμενον, δοτόν σοι προσάξωμεν, ἐπευλογοῦντες ὑμνοῦντες, καὶ ὁμοφρόνως δοξάζοντες, τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, δι' ἧς δίδοται τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν. (ρλα' 11)

Πάλαι προσευχομένη πιστῶς, Ἄννα ἡ σώφρων, καὶ Θεὸν ἱκετεύουσα, Ἀγγέλου φωνῆς ἀκούει, προσβεβαιουῦντος αὐτῇ, τὴν τῶν αἰτουμένων θείαν ἔκβασιν· πρὸς ἣν ὁ Ἀσώματος, ἐμφανῶς διελέγετο· Ἡ δέησίς σου, πρὸς τὸν Κύριον ἤγγισε· μὴ σκυθρώπαζε, τῶν δακρῶν ἀπόστηθι· εὐκαρπος χρηματίσεις γάρ, ἐλαία βλαστάνουσα, κλάδον ὠραῖον Παρθένον, ἥτις τὸ ἄνθος ἀνθήσειε, Χριστὸν κατὰ σάρκα, παρεχόμενον τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου μου. (ρλα' 11)

Ζεῦγος καρπογονεῖ τὸ σεπτόν, τὴν θείαν Δάμαλιν, ἐξ ἧς προελεύσεται, ὁ Μόσχος ἀρρήτῳ λόγῳ, ὁ σιτευτὸς ἀληθῶς, ὑπὲρ ὅλου κόσμου προθυόμενος· διὸ γεγηθότες, ἐξομολόγησιν ἄπαυστον, ἐν κατανύξει, τῷ Κυρίῳ προσάγουσι, καὶ τὴν σύμπασαν, ἐποφείλουσαν ἔχουσι. Τούτους οὖν μακαρίσωμεν, καὶ πίστει χορεύσωμεν, ἐν τῇ συλλήψει ἐνθέως, τῆς ἐξ αὐτῶν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Μητρὸς τικτομένης, δι' ἧς δίδοται πλουσίως, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τῶν Ἐγκαινίων.

Ἦχος Δι-Θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Τ ον εγ και νι σμον τε ε λου ου ουν τες του πα

νι ε ρου να α ου τη ης σης Α α να στα α α α

σε ε ε ε ως σε δο ξα α α α ζο με εν Κυ υ

υ ρι ι ι ι ε τον α γι α α σα α αν τα

του ου τον και τε λει ω σα α αν τα τη αυ

το τε λει εισου χα α α ρι τι και τερ πο με ε

νον ταις εν αυ τω ω ι ι ε ε ε ρου ου ου ρου

με ε ναις υ πο πι στων μυ στι ι καις και ι ε

ραι αι αι αις τε ε λε ε ε ταις και προ σδε χο

ο με ε ε νον εκ χει ρο ος των δου ου ου ου ου

λω ω ω ω ν σου τας α ναι μα ακτους και α α χραν

του ου ους θυ σι ι ας αν τι δι δο ον τα α τε τοις

ορ θω ως προ σφε ε ε ρου σι την των α μαρ τη

μα α των κα α α α θα α α αρ σιν και αι το

με ε γα ε ε ε ε ε λε ε ε ε ος

Καὶ νῦν. Τῆς Ἁγίας, ὁ αὐτός.

Ἦχος Δι-θ.

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω ω ωνων α α μην

Ση μερον εκ ρι ζη ης του Δα α βιδ βα σι λι

κη πορ φυ υ ρις ε εκ βλα στη η η η σα α α α

σα του Ι εσ σαι βλα στα νειν α α πα αρ

χε ε ε ται το α αν θος το ο μυ στι ι κον

εν ω Χρι στος ο Θε ος η μω ων ε ξη η η η ην

θη η η η η σεν ο σω ω ζων τα ας ψυ χα α

α ας η η η η μω ω ω νων

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὡδὴ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Τὰ ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος Δι-Θ.

Σ η με ρον της α τε κνι ας δε σμα δι α λυ ον
ται τῆ Ι ω α κειμγαρκαι της Αν νης ει σα κῶ ων
Θε ος παρ ελ πι δα τε κειν αυτῶς σαφως υ πισ χνει
ται Θε ο παι δα εξ ης αυ τος ε τε χθη ο α πε
ρι ι γρα πτος βρο τος γε γο νως δι Α γγε λῶ
κε λευ σας βο η σαι αυ τη Χαι ρε Κε χα ρι τω με
ε ε νη ο Κυ ρι ος με τα σ

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῶν Ἐγκαινίων.

Ἦχος Δι-Θ

Ω ς τὰ ἀνώστερεω ματος τηνευπερεπει
αν και την κατωσυνα πεδειξασω ραι ο τη τα
τὰ ἀγιῶσκηνω ματος της δοξης σου Κυυρι
ε κραταιωσον αυ το εις αιω να αιω ωω
νος και προς δεξαι ημωντας εν αυτω απαυ
στως προσαγομενας σοι δε η η η σεις δι
α την θεοτοκε η παντων ζωη και α
ναστασι ις

***

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν:

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης):

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεύς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεύς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἀγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἀγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεήσει καὶ σώσει ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *